

Sygn. akt VI U 191/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2015 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Protokolant Agnieszka Wojtyła

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy A. K.

przeciwko (...)w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

w związku z odwołaniem A. K.

od orzeczenia (...)w W. z dnia (...)roku, Nr (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VI U 191/15

UZASADNIENIE

A. K. w dniu 19 marca 2015 roku złożył odwołanie od orzeczenia (...) w W. z dnia (...)roku, Nr (...), utrzymującego w mocy orzeczenie (...)w W. w przedmiocie ustalenia lekkiego stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu odwołania A. K. podniósł, że jego schorzenie kwalifikuje go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności (k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 15 kwietnia 2015 roku (...)w W. wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że w toku postępowania (...)zaliczył zainteresowanego do lekkiego stopnia niepełnosprawności (k. 3). Po wniesieniu odwołania, na podstawie dokumentacji medycznej i badania lekarskiego, skład orzekający podtrzymał kwalifikację poprzedniego organu o zaliczeniu odwołującego do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W sprawie bezspornym jest, iż A. K. orzeczeniami z dni 13 lutego 2012 roku, 20 kwietnia 2012 roku, 10 grudnia 2012 roku, 4 lutego 2013 roku, 22 grudnia 2014 roku i 26 lutego 2015 roku został zaliczony przez (...)do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Z decyzją organu uprawnionego do orzekania o stopniu niepełnosprawności z dnia 26 lutego 2015 roku nie zgodził się A. K., podnosząc iż stan jego zdrowia uzasadnia zaliczenie go do grona osób posiadających umiarkowany stopień niepełnosprawności.

Zgodnie z treścią art. 278 § 1 kpc w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych sąd po wysłuchaniu wniosków stron co do liczby biegłych i ich wyboru może wezwać jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii.

Celem zweryfikowania zasadności orzeczenia i twierdzeń odwołującego, postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2015 roku Sąd dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłego sądowego specjalisty ortopedy w celu ustalenia, czy odwołujący jest osobą niepełnosprawną, a jeżeli tak to do jakiego stopnia niepełnosprawności zalicza się (k. 4).

Zgodnie z opinią biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii lekarza R. K., odwołujący posiada dyskopatię zwyrodnieniową kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego bez istotnej dysfunkcji czynnościowej oraz stopy wydrążone bez dysfunkcji dynamicznej. Biegły stwierdził u wnioskodawcy lekki stopień niepełnosprawności na stałe z powodów ortopedycznych (k. 13-14).

Strony procesu nie wnosiły zastrzeżeń do opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii lekarza R. K. (k. 17-27).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym o wskazaną powyżej dokumentację znajdującą się w aktach sprawy i (...)w W. oraz w oparciu o niekwestionowaną opinię biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii lekarza R. K., które ustalenia faktyczne Sąd przyjął za własne.

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego (k. 27).

Sąd zważył, co następuje:

Art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych stanowi, że ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, które stosuje się do realizacji celów określonych ustawą:

- 1)znaczny;
- 2)umiarkowany;
- 3)lekki.

Zgodnie z art. 4 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych:

ust. 1. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

ust. 2. Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

ust. 3. Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

ust. 4. Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.

Sąd swoje rozstrzygnięcie oparł na rzetelnej i przekonującej opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii lekarza R. K..

W ocenie Sądu opinia jest wiarygodna, jasna i rzeczowa. Została sporządzona przez specjalistę z zakresu schorzeń rozpoznanych u A. K., po dogłębnej analizie całej dokumentacji medycznej oraz dodatkowo po przeprowadzeniu badania lekarskiego odwołującego. Biegły przekonująco i szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko zawarte w opinii. Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Sądu wszystkie okoliczności dotyczące sprawy zostały wyjaśnione treścią opinii. Opinię Sąd uznał za podstawę merytorycznego rozstrzygnięcia, przyjmując zawarte w niej ustalenia za własne.

Sąd na podstawie art. 316 § 1 kpc wydał wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy.

W świetle poczynionych powyżej ustaleń faktycznych, w tym przede wszystkim na podstawie opinii biegłego lekarza sądowego, w ocenie Sądu należy zaliczyć odwołującego do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności.

Z uwagi na powyższe, odwołanie jako bezzasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc w zw. z art. 3 oraz 4 ww. ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

ZARZĄDZENIE

(...)